
Zaklików 22 stycznia 2024 r.

Sz. P.
Donald Tusk
Prezes Rady Ministrów
Al. Ujazdowskie 1/3
00-583 Warszawa

do wiadomości

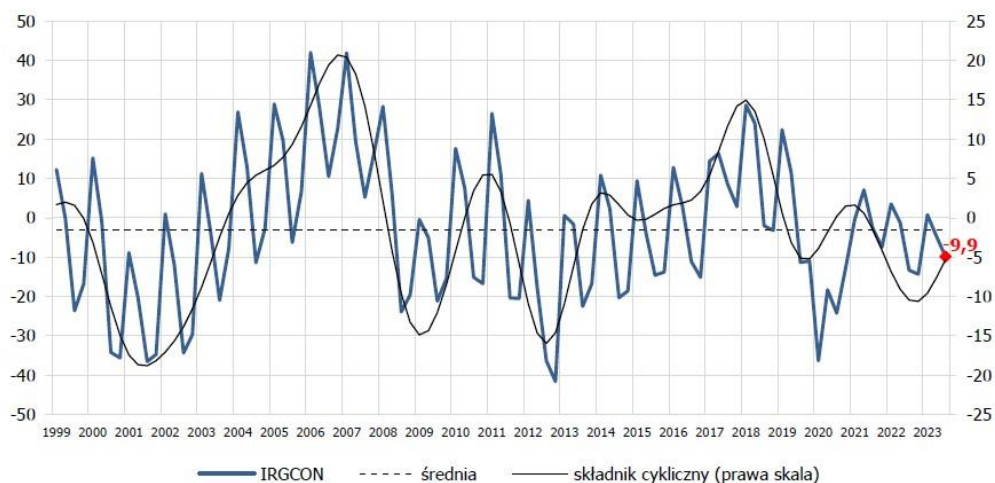
Sz. P.
Krzysztof Hetman
Minister Rozwoju i Technologii

APEL
w sprawie krytycznej sytuacji branży budowlanej oraz pilnej potrzeby podjęcia
działań wspierających budownictwo

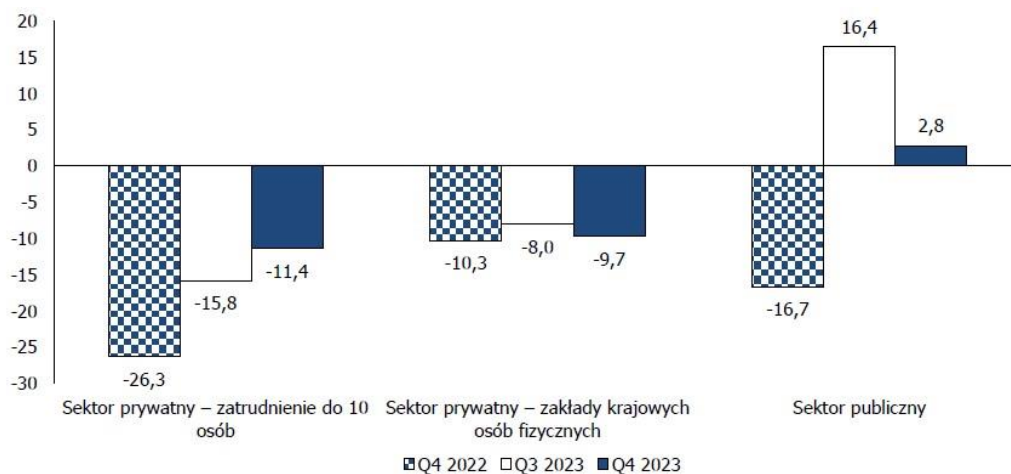
Szanowny Panie Premierze,

Sektor budowlany to dziedzina gospodarki, która od lat ma swój istotny wkład w tworzenie krajowego PKB. Zgodnie z danymi NBP w 2021 r. czysty udział „budowlanki” w PKB wyniósł **5,2%**, jednak skumulowany wkład do krajowego PKB (uwzględniający efekt mnożnikowy wynikający z generowania popytu w wielu współpracujących branżach) wyniósł **12 – 15%**. Sam udział budownictwa mieszkaniowego w PKB był niższy i wyniósł w latach 2020 – 2021 ok. **1,6%** PKB, ale z wkładem skumulowanym było to wciąż istotnie dużo. Z uwagi na kryzys w budownictwie w latach 2022 oraz szczególnie w 2023 r. wskaźniki te uległy pogorszeniu. Bez cienia wątpliwości szereg instytucji dostarczających Panu Premierowi bieżące dane monitoruje sytuację gospodarczą. Można jednak przypuszczać, że nie wszystkie aspekty sytuacji gospodarczej, w szczególności dotyczące najmniejszych podmiotów mogą się w tych danych ujawniać. Dlatego też niniejszy apel rozpoczniemy od prezentacji danych obrazujących skalę kryzysu, który trawi od co najmniej dwóch lat branżę budowlaną, w szczególności zaś sektor produkcji materiałów budowlanych, w tym najmniejsze podmioty.

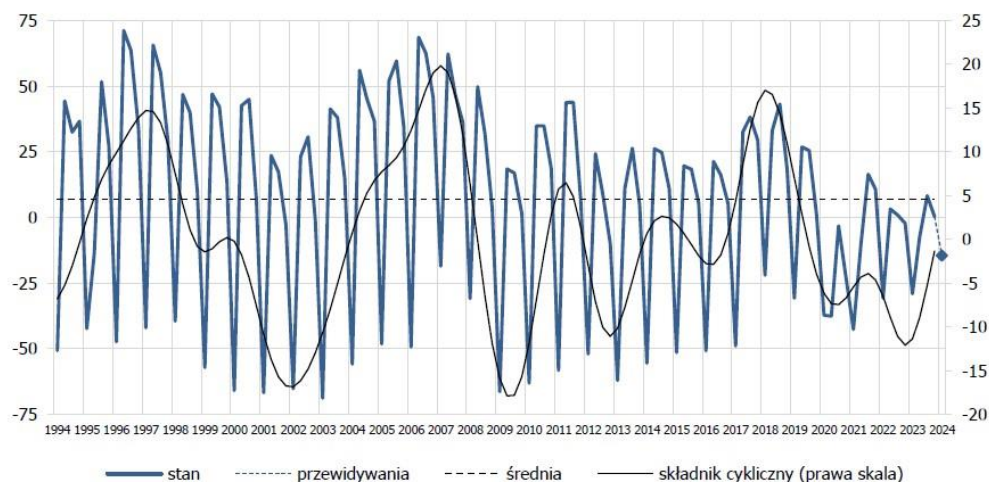
Prezentowane poniżej dane pochodzą z badania okresowego nr 121 Koniunktura w budownictwie IV kwartał 2023, SGH, IRG oraz z danych GUS, BIK, Polskiego Związku Firm Deweloperskich, badania rynku Wiekiebudowanie.pl i własnego badania.

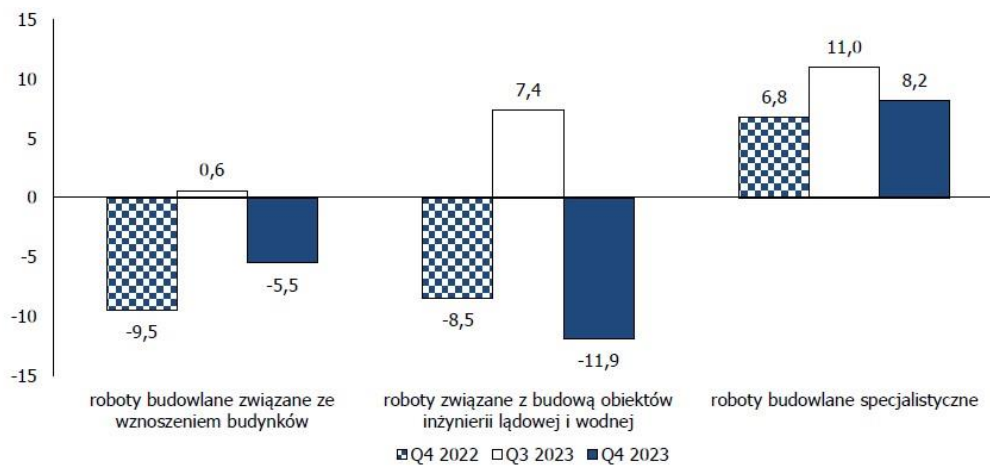
Wykres nr 1. Ogólny wskaźnik koniunktury w budownictwie IRG SGH w IV kwartale 2023 r. na podstawie badania okresowego SGH

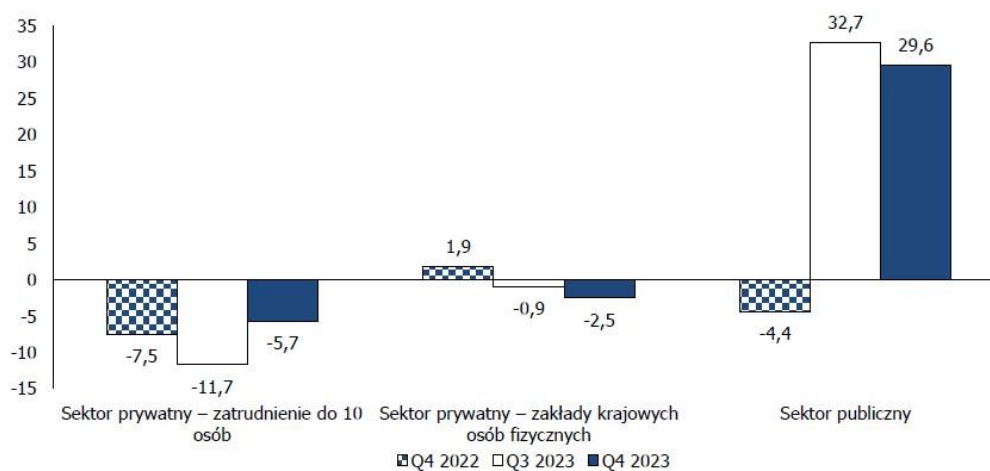
Wykres nr 2. Wskaźnik koniunktury w wybranych grupach zakładów w IV kwartale 2023 r. na podstawie badania okresowego SGH

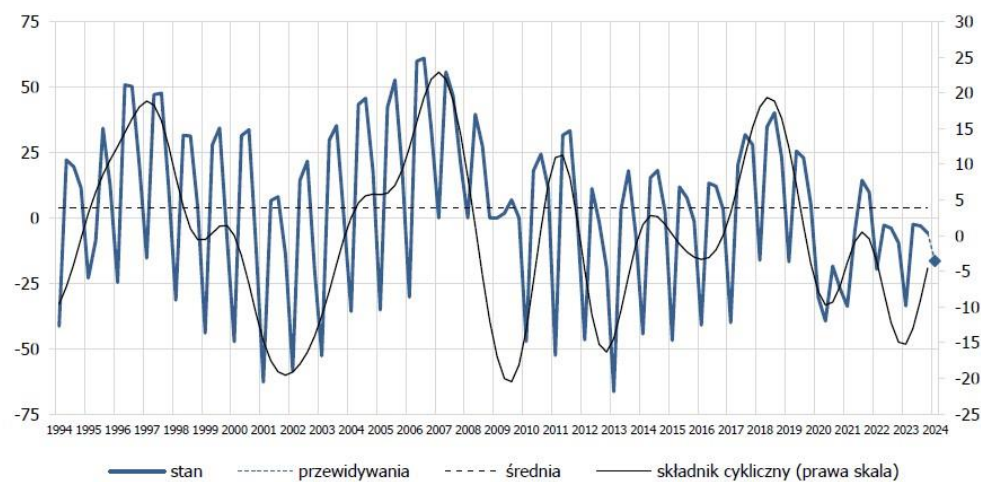
Wykres nr 3. Produkcja w budownictwie na podstawie badania okresowego SGH

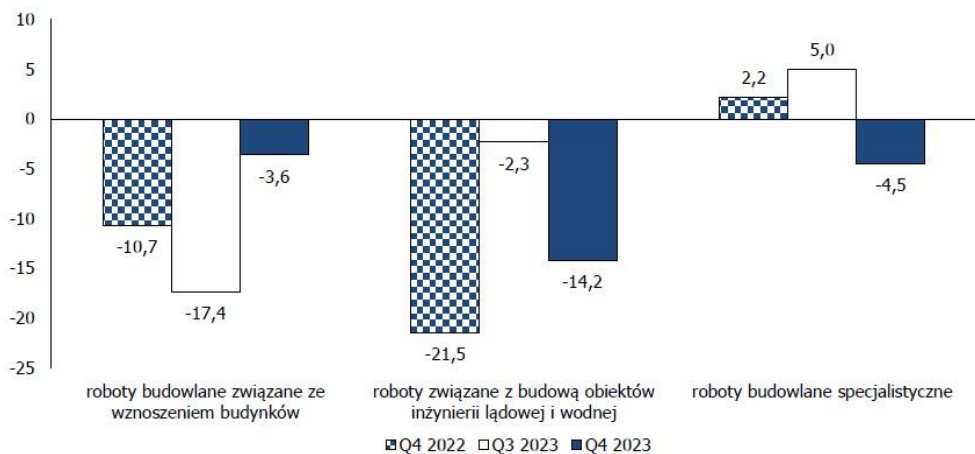
Wykres nr 4. Produkcja w budownictwie w IV kwartale 2023 wg rodzajów działalności na podstawie badania okresowego SGH

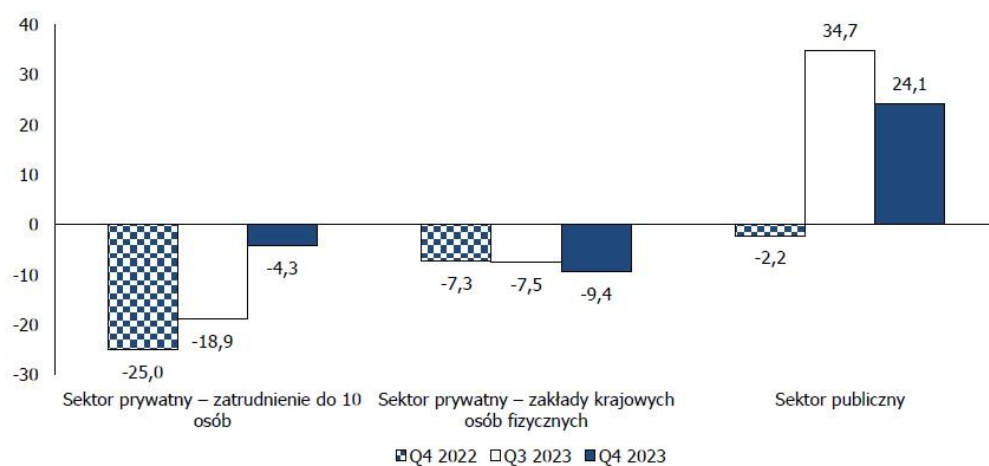
Wykres nr 5. Produkcja w budownictwie w wybranych grupach zakładów w IV kwartale 2023 r. na podstawie badania okresowego SGH

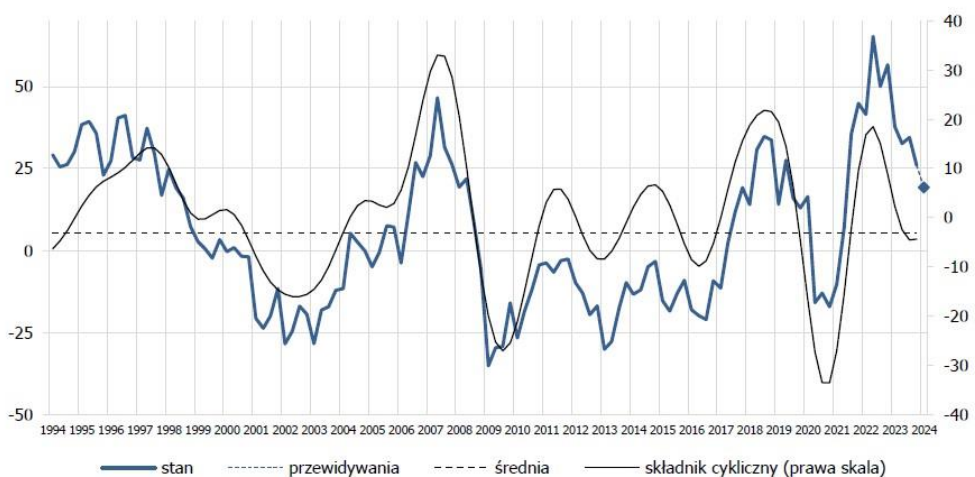
Wykres nr 6. Zamówienia ogółem w budownictwie na podstawie badania okresowego SGH

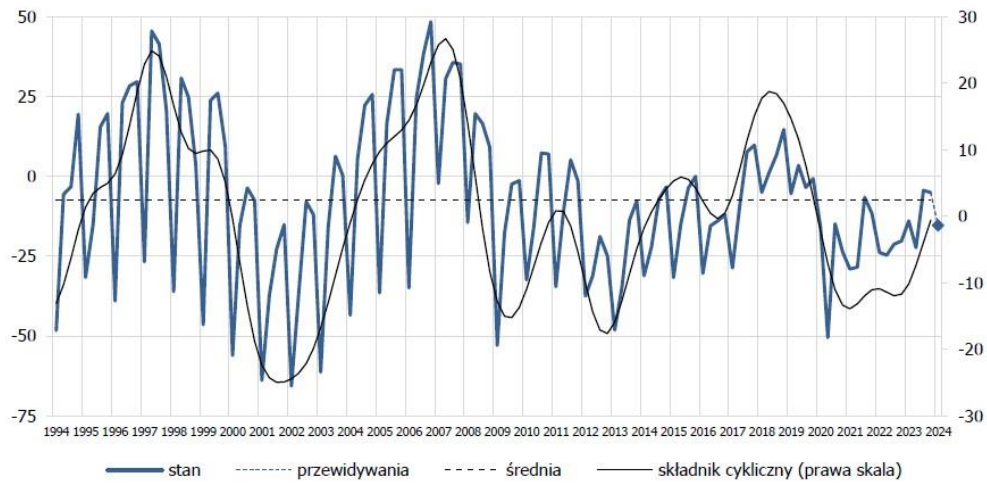
Wykres nr 7. Zamówienia wg rodzajów działalności w IV kwartale 2023 r. na podstawie badania okresowego SGH

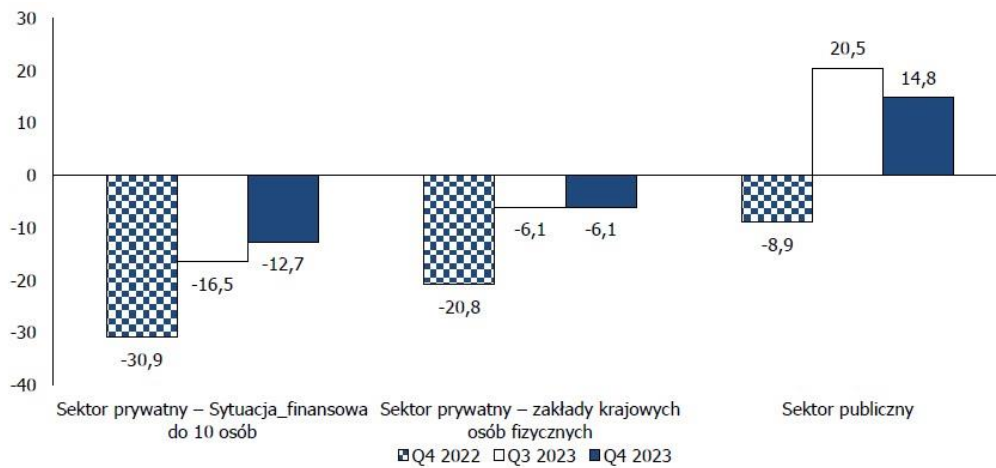
Wykres nr 8. Zamówienia w wybranych grupach zakładów w IV kwartale 2023 r. na podstawie badania okresowego SGH

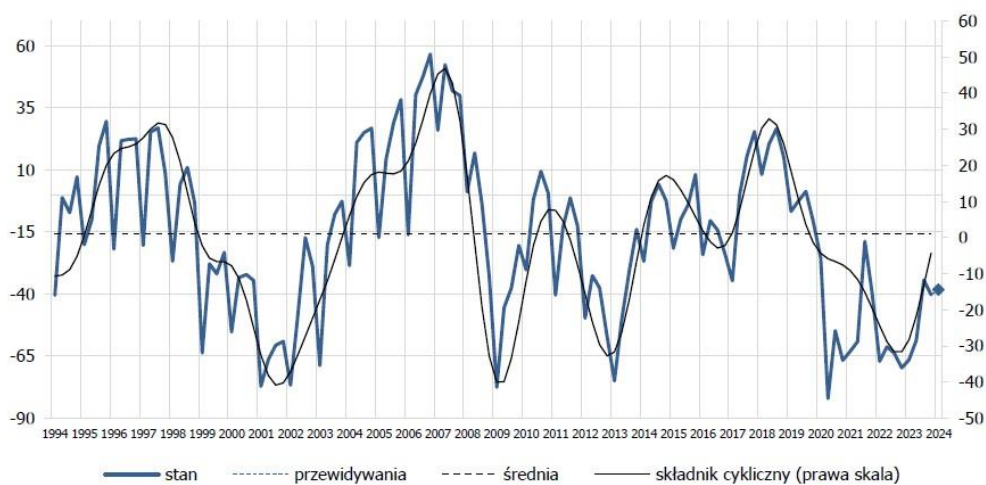
Wykres nr 9. Ceny usług budowlanych na podstawie badania okresowego SGH

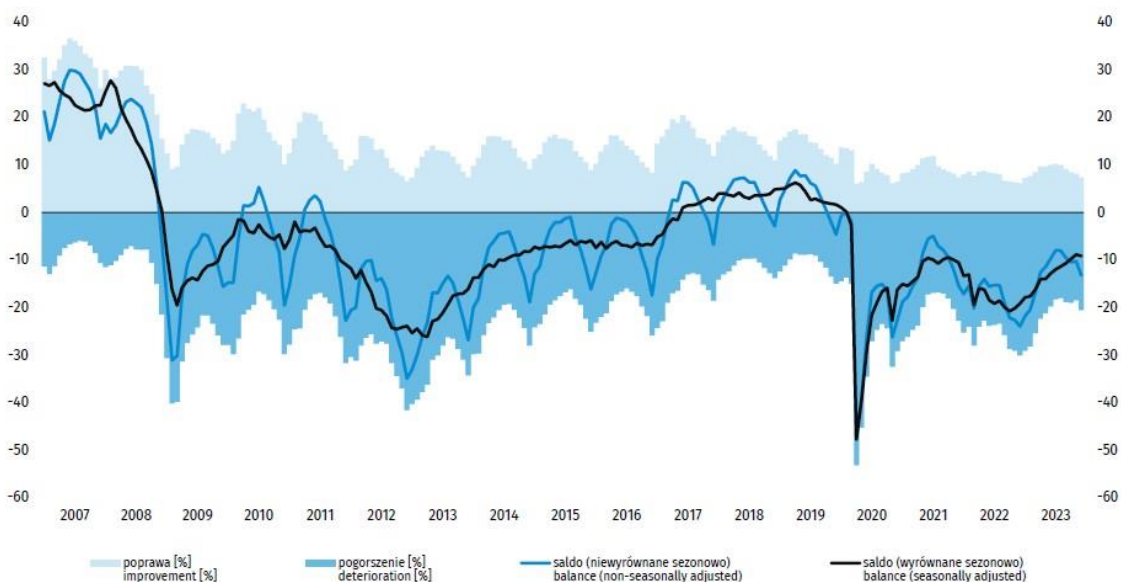
Wykres nr 10. Sytuacja finansowa w budownictwie na podstawie badania okresowego SGH

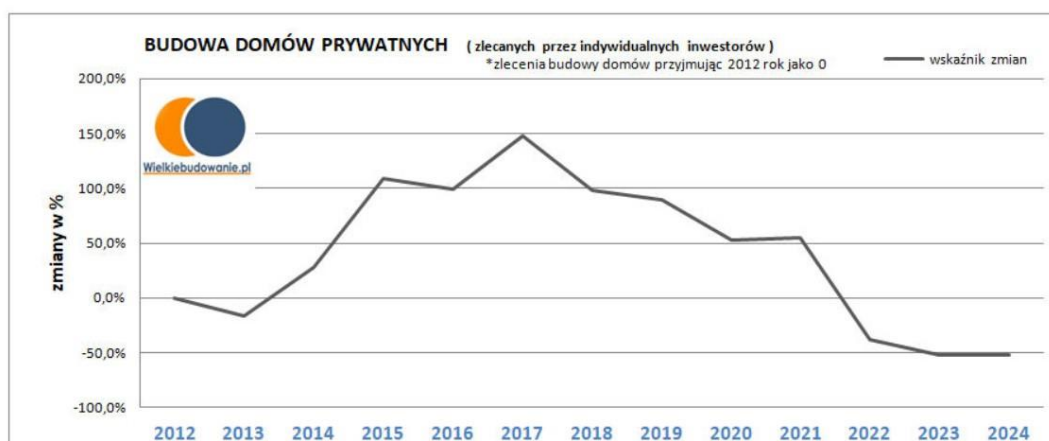
Wykres nr 11. Sytuacja finansowa w wybranych grupach zakładów w IV kwartale 2023 r. na podstawie badania okresowego SGH

Wykres nr 12. Ogólna sytuacja gospodarcza w kraju na podstawie badania okresowego SGH

Wykres nr 13. Wskaźnik ogólnego klimatu koniunktury w budownictwie wg danych GUS za grudzień 2023 (wyniósł -13,2 w stosunku do -10,2 w listopadzie 2023)

Wykres nr 14. Wskaźnik zmian zamówień budowy domów prywatnych przez inwestorów indywidualnych na podstawie badania rynku realizowanego przez portal Wielkiebudowanie.pl (wskaźnik kluczowy dla małych producentów dostarczających wyroby na lokalne rynki, nie uwzględnia rynku deweloperskiego)

Tabela nr 1. Podstawowe dane charakteryzujące rynek mieszkaniowy w 2023 r. oraz sytuację najmniejszych producentów ceramicznych materiałów budowlanych

1.	ilość kredytów mieszkaniowych udzielonych w 2022 r. w porównaniu z 2021 r.	- 50%
2.	ilość kredytów mieszkaniowych udzielonych w 2023 r. (I – XI) w porównaniu z 2022 r.	+ 14%
3.	ilość kredytów mieszkaniowych udzielonych w 2023 r. (I-XI) w porównaniu z 2021 r.	- 42,5%
4.	liczba sprzedanych w 2022 r. nowych mieszkań w porównaniu do 2021 r.	- 38%
5.	liczba sprzedanych w 2023 r. (I – X.) nowych mieszkań w porównaniu do 2022 r. (I – X)	- 4,3%
6.	liczba rozpoczętych budów w 2022 r. (I – XI) w porównaniu z tym samym okresem 2021	- 29,5%
7.	liczba rozpoczętych budów w 2023 r. (I – X) w porównaniu z tym samym okresem 2022	- 11,1%
8.	liczba uzyskanych pozwoleń na budowę w 2023 r. (I – X) w porównaniu z tym samym okresem 2022 r.	- 23,1%
9.	średni przychód netto małych producentów ceramicznych materiałów budowlanych ze sprzedaży wyrobów w 2023 r. (I – XI) w porównaniu z 2022 r.	- 23,6%

10.	średni przychód netto małych producentów ceramicznych materiałów budowlanych ze sprzedaży wyrobów w 2023 r. (I – XI) w porównaniu z 2021 r.	- 14,1%
11.	poziom wskaźnika PMI dla polskiej gospodarki w grudniu 2023 r.	47,4 pkt
12.	poziom inflacji CPI na koniec kwietnia 2023 r.	14,7 %
13.	poziom inflacji CPI na koniec grudnia 2023 r.	6,2 %

Z zaprezentowanych powyżej danych pochodzących z różnych źródeł wyłania się dość spójny obraz sytuacji w budownictwie: od 2022 r. ogólny trend koniunktury w sektorze, bilans zamówień na roboty budowlane, poziom produkcji budowlanej, sytuacja finansowa w budownictwie, a także ceny usług budowlanych odnotowują spadki. Poza sektorem zamówień publicznych wszystkie inne grupy podmiotów zostały dotknięte wyraźną dekoniunkturą w branży, w największym zaś stopniu najmniejsze podmioty z sektora prywatnego zatrudniające do 10 osób. Potwierdzają to także nasze indywidualne badania wśród najmniejszych producentów ceramicznych materiałów budowlanych. Z badań prowadzonych zarówno przez SGH, jak i GUS (co potwierdzają także członkowie naszej organizacji) wynika, że istotny odsetek ankietowanych oczekuje dalszego pogorszenia sytuacji w branży na przestrzeni najbliższych miesięcy.

W zobrazowanym powyżej klimacie statystycznym, który przekłada się na faktyczne oddziaływanie na sektor można śmiało stwierdzić, iż znajdujemy się w głębokim kryzysie branży budowlanej przy braku czytelnych sygnałów o perspektywach tak potrzebnego i niezbędnego ożywienia. Dostrzegając potencjalnie dramatyczne skutki dalszego utrzymywania się trwającego już blisko dwa lata głębokiego kryzysu w branży występujemy do Pan Premiera z niniejszym apelem o podjęcie pilnych działań mających na celu ożywienie budownictwa oraz wsparcie branży w celu wyjścia przez nią z kryzysu i trwającej obecnie zapaści. Uważamy bowiem, że bez sprawnego i skutecznego działania ze strony Państwa mającego na celu aktywizację społeczeństwa w obszarze budownictwa nie uda się przełamać aktualnego kryzysu. Jednocześnie stoimy na stanowisku, że ograniczenie się do zastąpienia zakończonego programu Bezpieczny Kredyt 2% nowym, przygotowywanym programem mającym na celu wyłącznie „proste” wsparcie kredytobiorców nie przyniesie wymaganych korzyści całej branży budowlanej i nie pozwoli przełamać aktualnej zapaści, a jedynie będzie stanowiło kontynuację wsparcia dla wybranych grup społecznych i części uczestników rynku budowlanego, pogłębiając dotychczasowe trudności na rynku nieruchomości.

Dlatego też poniżej prezentujemy najistotniejsze w ocenie naszej organizacji obszary, w których niezbędne jest podjęcie aktywności ze strony Państwa, aby w sposób bardziej kompleksowy wesprzeć sektor budowlany i wspomógł go w procesie wychodzenia z zapaści:

1. **przywrócenie przynajmniej na czas przejściowy zwrotu części podatku VAT od materiałów nabywanych na cele związane z budową domów jednorodzinnych lub remontem obiektów przeznaczonych na cele mieszkaniowe lub pod wynajem** – takie rozwiązanie funkcjonowało do 2014 r. i należy stwierdzić, iż sprawdziło się ono oraz miało istotny wpływ na kształtowanie rynku inwestorskiego. Według danych na koniec I kwartału 2023 r. zasoby finansowe Polaków ulokowane w różnych narzędziach finansowych wynosiły **2,85 bln zł**, zaś w kraju brakuje nadal od **2 do 3 mln** mieszkań. Nie ma lepszej perspektywy dla skłonienia części polskiego społeczeństwa do sięgnięcia po posiadane zasoby finansowe celem zainwestowania w budownictwo mieszkaniowe, niż tworzenie takich zachęt, jak m.in. proponowana ulga w zakresie podatku VAT na materiały budowlane zastosowane w procesie inwestycyjnym lub na cele remontowe. Nie budzi

raczej wątpliwości, iż w kontekście regulacji przepisów unijnych możliwym jest obniżenie podatku VAT w omawianym zakresie do minimalnej wymaganej stawki i jest to wyłącznie decyzja polskiego rządu. Dodać należy, że postulat zwrotu części podatku VAT od materiałów nabywanych na cele związane z budową domów jednorodzinnych lub remontem obiektów przeznaczonych na cele mieszkaniowe lub pod wynajem był przedmiotem wspólnego wystąpienia ponad 30 organizacji z branży budowlanej do Pana Premiera Mateusza Morawieckiego wystosowanego 30 sierpnia ubiegłego roku. W ocenie wszystkich sygnatariuszy tamtego wystąpienia wdrożenie postulowanego rozwiązania przyniosłoby dużą korzyść branży budowlanej,

2. **opracowanie i wdrożenie wieloletniego programu budowy mieszkań pod wynajem** – rynek komercyjnej budowy mieszkań własnościowych jest w Polsce dość dobrze rozwinięty. Niestety nie zaspokaja on istniejących dużych potrzeb mieszkaniowych mimo realizacji w przeszłości kilku programów wspierających ten cel, szczególnie w odniesieniu do mniej zasobnej finansowo części społeczeństwa. Również zakończony niedawno program Bezpieczny Kredyt 2% w większym stopniu wpłynął na wzrost cen mieszkań oraz rozładowanie nadwyżki w istniejącej już i stanowiącej nadpodaż deweloperskiej bazie mieszkaniowej, niż wpłynął na zasadnicze zwiększenie dostępności mieszkań na rynku. Przewidywać należy, że zapowiedziany już następcą programu Bezpieczny Kredyt 2% przyniesie podobny skutek, natomiast nie rozwiąże w sposób bardziej kompleksowy i trwały niedoborów w polskim mieszkalnictwie, ani tym bardziej kryzysu w budownictwie. Dlatego za słuszną należy uznać inicjatywę uruchomienia programu budowy mieszkań niskoczynszowych wyłącznie pod najem, w przypadku którego to programu nie zysk deweloperów byłby priorytetem, a dostarczenie na rynek relatywnie tanich oraz w stosunkowo dużej ilości wybudowanych mieszkań z przeznaczeniem pod długoterminowy najem. Program taki powinien być realizowany w partnerstwie z jednostkami samorządu terytorialnego, a opracowany i finansowany w zasadniczym stopniu przez Państwo. Programem na kształt postulowanego miał być uruchomiony w 2019 r. program Mieszkanie Plus. Niestety został on wypaczony i zakończył się fiaskiem. Jednakże mądrze zaprojektowany i konsekwentnie realizowany program budowy mieszkań niskoczynszowych jest bardzo potrzebny w Polsce i byłby także dość skutecznym narzędziem do napędzenia znajdującej się w zastoju i recesji branży budowlanej,
3. **przegląd i dalsze usprawnienie przepisów z zakresu prawa budowlanego oraz dalsza likwidacja barier w procesie inwestycyjnym** – pomimo ustawicznego upraszczania procedur administracyjnych w ostatnich latach, m. in. poprzez wprowadzenie budowy domów jednorodzinnych do 70 m² bez pozwolenia, czy zmiany mające na celu szybsze przygotowanie dokumentacji projektowej do uzyskania pozwolenia na budowę w praktyce inwestorzy nadal borykają się z długotrwałością poszczególnych procesów. M.in. zgłaszane są przez wielu inwestorów jako zaburzające szybkość i terminowość prowadzonych inwestycji długotrwałe postępowania w przedmiocie wydania warunków przyłączenia do sieci, jak również postępowania w przedmiocie wydawania samych pozwoleń na budowę. Szczególnie w większych ośrodkach procedury te trwają niejednokrotnie nawet do 2 lat. Bariery dotyczące szybkości i łatwości uzyskania pozwolenia na budowę oraz późniejszego nadzoru nad realizowanym procesem są jednym z wielu czynników zniechęcających do rozpoczynania tego procesu, szczególnie w trudnym okresie gospodarczym. Przypomnieć należy, że na przestrzeni ostatnich minimum 2 lat odnotowywany jest systematyczny

spadek ilości uzyskiwanych pozwoleń na budowę oraz rozpoczynanych inwestycji w wydaniu rdr,

4. **pożądany byłby program gwarancji skarbu państwa dla osób, które chciałyby rozpocząć budowę pierwszego własnego domu jednorodzinnego** – budowa własnego domu w dzisiejszych czasach stała się bardzo dużym i kosztownym wyzwaniem. Wiele osób nie porzuciło całkiem tego pragnienia, jednak przy aktualnych uwarunkowaniach kredytowych nawet posiadając zdolność kredytową i częściowy zasób własnych funduszy jest trudno zrealizować i ukończyć taką inwestycję z uwagi na jej pokaźne koszty. Natomiast ostatnio proponowane programy mieszkaniowe, biorąc po uwagę ich kryteria oraz maksymalne parametry, były adresowane raczej do osób planujących nabyć mieszkanie, niż wybudować własny dom. Funkcjonowanie programu wsparcia budownictwa jednorodzinnego w zakresie budowy pierwszego domu polegającego na udzielaniu potencjalnym inwestorom indywidualnym gwarancji Państwa w zakresie kredytu, aby w ten sposób mogła się zwiększyć ich zdolność kredytowa ponad średnią rynkową (w III kwartale 2023 r. niecałe 390 tys. zł), a także w zakresie obniżenia wartości oprocentowania dla takiego kredytobiorcy do poziomu zbieżnego z obowiązującym w programie zastępującym Bezpieczny Kredyt 2% pozwoliłoby zaktywizować także ten obszar budownictwa. Obszar niezwykle ważny dla wielu potencjalnych inwestorów, ale przede wszystkim obszar waży dla sektora budowlanego, w szczególności zaś dla małych firm z branży budowlanej (od producentów materiałów budowlanych po wykonawców prac budowlanych), które to firmy są w dużo większym stopniu uczestnikami procesów inwestycyjnych w ramach budownictwa indywidualnego, niż w przypadku budownictwa deweloperskiego.

Poza proponowanymi wyżej obszarami pilnych i niezwykle potrzebnych do wsparcia budownictwa działań są także obszary, które poprzez ich istnienie lub obecny kształt utrudniają prowadzenie działalności firmom funkcjonującym w branży budowlanej, w szczególności zaś są niezwykle obciążające i kłopotliwe dla najmniejszych podmiotów (mikro i małych przedsiębiorców) . Należą do nich:

1. **zasady wnoszenia składki zdrowotnej określone w ramach tzw. Polskiego Ładu** – większość przedsiębiorców (i ekspertów) zmienione od 2022 r. zasady określa jednym zwrotem: skandaliczne. Rozwiązanie to jest antyprzedsiębiorcze, demotywujące i niesprawiedliwe. Szczególnie dotkliwie jest dla najmniejszych przedsiębiorców, którzy w zdecydowanej większości mają dość nikłe szanse optymalizowania struktury finansowej, przy stale rosnących kosztach. W ten sposób od dwóch lat środki, które powinny skutecznie zasilać budżety przedsiębiorców i być efektywnie inwestowane w przedsiębiorstwach trafiają do Skarbu Państwa pogłębiając w wielu przypadkach coraz trudniejszą sytuację firm. Z punktu widzenia firm nie ulega najmniejszym wątpliwościom, iż zasady opłacania składki zdrowotnej przez przedsiębiorców powinny zostać unormowane w nowy sposób w pierwszej kolejności jako jedna z najważniejszych barier dla prowadzenia biznesu,
2. **ogólny wysoki poziom kosztów prowadzenia działalności** – w ostatnich trzech latach obserwujemy szczególnie wysoki wzrost kosztów, który przy pogłębiający się kryzysie w budownictwie jest coraz trudniej kompensować. Sam koszt netto zakupu tylko i wyłącznie nośników energii (węgiel i energii elektryczna) w małych przedsiębiorstwach produkujących ceramiczne wyroby budowlane w 2023 r. (w okresie I – XI) osiągnął średni

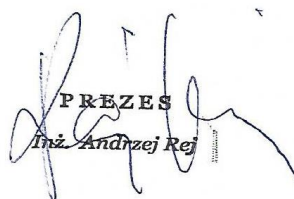
poziom blisko 25% udziału w przychodzie netto ze sprzedaży wyrobów i był o prawie 61% wyższy od alogicznego udziału w przychodzie netto ze sprzedaży w roku 2021. Jednocześnie średni przychód netto ze sprzedaży za okres I do XI 2023 r. był o 14% niższy niż średni przychód w 2021 r. Średni poziom aktywności produkcyjnej realizowanej w 2023 r. przez małe zakłady produkcyjne z branży budowlanej był o ok. 40% niższy niż rok wcześniej. Rentowność w grupie mikro i małych przedsiębiorców spadła w ubiegłym roku dramatycznie, a przy utrzymaniu się w kolejnym – 2024 r. kryzysu w budownictwie nieuchronne będzie rozpoczęcie proces zamykania działalności,

3. **długie procedury uzyskiwania zezwoleń na pracę dla pracowników spoza UE** – w sytuacji trwałych niedoborów siły roboczej na rynku krajowym już od kilku lat pracodawcy z wielu sektorów gospodarki są zmuszeni sięgać po pracowników spoza Polski. Od dłuższego czasu zgłaszane są informacje o trwających często ponad rok postępowaniach w przedmiocie uzyskiwania pozwoleń na pracę i pobyt stały dla takich pracowników, a także o towarzyszących im trudnościach komunikacyjno – dokumentacyjnych na linii pracodawca oraz urząd wojewódzki. Wskazane trudności mają swoje oczywiste konsekwencje. Problemy te dotyczą także pracowników należących do kilku uprzywilejowanych narodowości. W ich przypadku trudności te wpływają na problemy z przemieszczaniem się tych osób do ich krajów pochodzenia w trakcie trwania procedury, brakiem zrozumienia dla długotrwałości postępowania oraz wynikającymi z tych okoliczności napięciami. W obszarze tym powinien zostać przeprowadzony audyt oraz wdrożone usprawnienia, które wyeliminowałyby te trudności i bariery,
4. **znowelizowane w 2018 i 2019 r. w sposób kontrowersyjny przepisy dotyczące gospodarowania odpadami** – patologiczne zjawiska dotyczące ogromnych podmiotów oraz dużych instalacji skłoniły ówczesne rządzących do zaostrzenia regulacji związanych z gospodarowaniem odpadami. W efekcie wprowadzono szereg zmian, m.in. instytucję zabezpieczenia roszczeń przy gospodarowaniu odpadami, monitoring miejsc magazynowania odpadów, czy przesunięto niektóre przedsięwzięcia związane z gospodarowaniem odpadami z potencjalnie znacząco oddziałyujących na środowisko do grupy zawsze znacząco oddziałyujących na środowisko. Efekt jest taki, że patologicznych zjawisk i tak nie wyeliminowano w znacznym stopniu (w latach 2017 – 2022 odnotowano 754 pożary składowisk odpadów, z tego 378 wybuchło po zmianie przepisów czyli po 2018 r.), natomiast skutek rygorystycznych zmian prawa utrudniono lub w pewnych aspektach uniemożliwiono prowadzenie legalnych i w pełni bezpiecznych procesów przetwarzania odpadów uczciwym podmiotom. Alternatywnie, w przypadku chęci kontynuowania lub wdrożenia procesu przetwarzania odpadów, podmioty te zobligowane były do zainwestowania dużych, często nieadekwatnych do skali realizowanych procesu środków finansowych na dostosowanie się do zmienionych przepisów lub zabezpieczenia finansowego procesu. Koniecznym jest przegląd aktualnej postaci przepisów szczególnie pod kątem najmniejszych podmiotów i najmniej skomplikowanych procesów, w ramach których częstokroć przetwarzaniu poddawane są odpady wytwarzane przed przedsiębiorcą w miejscu prowadzenia działalności oraz uproszczenie tych regulacji w tych obszarach, w których obecny sankcjonizm nie jest uzasadniony, ani konieczny.
5. **eKSF** – rewolucja w postaci e-faktur w opinii wielu ekspertów, jak i samych przedsiębiorców jawi się jako „Polski ład bis”, a co za tym idzie wiele podmiotów wraz ze zbliżaniem się terminu wdrożenia systemu wyraża coraz większe obawy. Znaczna część

małych podmiotów nadal nie jest przygotowana na wdrożenie w swoich małych działalnościach systemu elektronicznego fakturowania, duża część księgowych również nie zna poza ogólnymi zarysami szczegółowych danych i rozwiązań. Co więcej eKSF jest autorskim polskim rozwiązaniem, które w ocenie ekspertów nie jest i najpewniej nie będzie kompatybilne z projektowanym dopiero unijnym systemem VIDA. Ponadto wskazywanych jest kilka innych potencjalnych obszarów problemów szczególnie dla małych podmiotów związanych z wdrożeniem obowiązkowego eKSF dotyczących m.in. digitalizacji i informatyzacji najmniejszych podmiotów (co nie jest wciąż powszechnością), spodziewanych kłopotów przy generowaniu plików JPK_VAT (chodzi o uwidacznianie nadanego w systemie eKSF numeru faktury) czy obowiązku oznaczania faktur dla zagranicznych kontrahentów kodem QR. Całościowo wdrożenie systemu eKSF jawi się jako stanowczo przedwcześnie oraz tworzące szereg komplikacji i kosztów. W okresie, gdy w całej polskiej gospodarce mamy odnotowywane spowolnienie, a w branży budowlanej jest wręcz zapaść wdrażanie rozwiązania, które będzie generowało kolejne koszty, potencjalnie duże zamieszanie oraz komplikacje i nerwowość jest całkowicie niewskazane i niepotrzebne. Uwzględniając fakt, iż dotychczasowe rozwiązania fiskalne, w tym w obszarze podatku VAT się sprawdzają, pozwalają na realizację obowiązków ciążących na podatnikach, a za drugiej strony na skuteczną kontrolę ze strony organów podatkowych uznać należy, iż wdrażanie w przyjętym terminie nowego, tak rewolucyjnego rozwiązania, do którego podatnicy w znakomitej większości nie są wciąż przygotowani nie jest rozsądne. W ramach postulowanych rozwiązań mających na celu wsparcie rynku budowlanego postulujemy zatem odroczenie terminu wdrożenia systemu eKSF co najmniej o rok, a optymalnie do momentu powrotu gospodarki na drogę koniunktury.

Nowy Rząd, na czele którego Pan stoi jawi się na ten moment jako Rząd, który jest zdeterminowany, aby wsłuchać się w głos przedsiębiorców oraz podjąć działania mające na celu otwarcie pola do uczciwego prowadzenia przez przedsiębiorczość swojej pracy. I słusznie, bo nikt z przedsiębiorców nie oczekuje prezentów ani jałmużny. W odniesieniu jednak do branży budowlanej koniczne jest systemowe wsparcie ze strony Państwa poprzez wdrożenie mądrych i potrzebnych procesów oraz programów, bowiem bez takiego działania sama branża nie przezwycięży zapaści, w której się aktualnie znajduje.

Postulowane działania są niezbędne w przeciągu najbliższych miesięcy. W przeciwnym razie rozpocznie się proces destrukcji, którego w wielu przypadkach nie uda się już przezwyciężyć. A za każdym z takich przypadków będą stali żywi i realni ludzie.

PREZES
Inż. Andrzej Rej